

Christelijk bord langs de weg is onvoldoende

Commentaar - DJK : Geachte lezer, met name de laatste maanden wordt het bestaan van God door atheïsten, humanisten, filosofen noem verder maar op, weer stevig in twijfel getrokken. Hier bij is de wens van dit soort mensen toch telkens weer de vader van de gedachten. De psalmdichter leert ons het volgende: *“De dwaas zegt in zijn hart: Er is geen God; zij verderven het, en zij bedrijven gruwelijk onrecht; er is niemand, die goed doet, Psalm 53”* Laat hier geen twijfel over bestaan. Maar waar het mij in deze nu om gaat is, dat veel mensen die nog wél aan God den Heere HEERE geloven, nu eindelijk ook heel duidelijk hun geluid laten horen. Nu met deze borden langs de wegen, maar ook aangaande de vraag : wél of geen schepping etc... Voorheen heerste er op deze punten nogal eens een Jan Malie-geest, zo van: ‘laat maar gaan, ze weten niet beter’. Dit begint nu werkelijk te veranderen. Als is het maar een uiterlijke vorm van belijden, en behoeft dit lang niet altijd zaligmakend te zijn, vindt ik deze manieren van verdediging tegen het vervloekte atheïsme etc. toch prijzenswaardig. Hellenbroek leerde het destijds al in zijn leerboekje, met een van de eerste vragen: *“waaruit weet men dat er een God is?”* antw. Uit het Woord Gods en uit de natuur. – Maar waarom trekken die atheïsten dan zo fel van leer? Waarom heeft men dan onlangs honderden miljoenen in die zgn. protonentunnel in Zwitserland gepompt? Waarom? Alleen slechts om de oerknal vanuit de wetenschap te kunnen bewijzen? Wanneer je toch neer ziet op het christelijke geloof, en alle beschouwingen vanuit dit zgn. belachelijke bekrompen gedoe, dan negeer je dat toch gewoon? Waarom zou een mens zich dan zo druk maken? Of zou het toch zo eenvoudig niet zijn? Zou er vanbinnen, heel diep toch wat knagen? Zou er vanbinnen toch die Stem in het geweten van de mens zijn, die het geheel voorstelt, die het geheel anders verkondigt? Namelijk, dat een mens voelt dat hij moet sterven, en dat er toch iets moet zijn. Denk hierbij ook weer aan die 153 mensen in dat vliegtuig wat neer zou gaan storten op de Hudson bij NY, zie persberichten Jan. 2009. Toen deze mensen voelden dat hun einde naderde, begonnen ze allen tegelijk te bidden. Tot Wie dan? Wat gaan velen zich dan toch in hoeken en bochten wringen om van dat ingeschapen Godsbesef af te komen. Om die wet, die iedere sterveling is gezet, dewelke een afspiegeling is van hun Schepper en Rechter, tot zwijgen te brengen. Paulus zegt ergens in zijn brief aan de Romeinen dat zelfs (ook destijds) de heidenvolkeren zichzelf tot een wet zijn, daar zij (vele) dingen doen die in Gods wet geschreven staat. Lees hier: *Want wanneer de heidenen, die de wet niet hebben, van nature de dingen doen, die der wet zijn, dezen, de wet niet hebbende, zijn zichzelf een wet; Als die betonen het werk der wet geschreven*

in hun harten, hun geweten medegetuigende, en de gedachten onder elkander hen beschuldigende, of ook ontschuldigende. In den dag wanneer God de verborgene dingen der mensen zal oordelen door Jezus Christus, naar mijn Evangelie.” Rom. 2 : 14-16 – Maar hoe wisten al die verschillende heidenvolkeren dit dan? Wie had hen dit allen verkondigd? Kijk, dit is nu het ergste van de zondeval geworden, namelijk dat een mens niet meer weet van wie hij is, wie hem gemaakt heeft, wie zijn God is. Een koe weet nog van wie hij te eten krijgt, en de ezel kent de krib van zijn heer, maar de mens weet niet meer van hij te eten krijgt, wie hem nog verdraagt, wie hem nog kracht geeft om zijn arbeid te doen. Maar wat we nog weten, is dat besef wat we in ons verduisterde verstand nog hebben over gehouden, dat er toch iets moet zijn, moet ook weg. Verdwijnen, hoe dan ook. Wetenschappelijk weg redeneren, met borden langs de weg etc... Een zoveelste bewijs hoe dwaas en hoe onmetelijk arm de mens na zijn ontzaggelijke val in Adam voor God geworden is. En daarom moet God in Christus geopenbaard worden, want je kan duizend keer over de Heere Jezus gehoord hebben maar het doet een mens niets. In Joh. 9:35 werd de blindgeborene opgeroepen tot het geloof in de Zoon van God, waarop hij Hem vroeg: *“Heere, wie is Hij, opdat ik in Hem gelove”* – terwijl de Zoon van God voor hem stond. Ja lezer, dat is toch wat. Maar als dan de nood bij die man tenslotte onhoudbaar geworden is, gaat de Zoon van God Zichzelf aan zijn arme verloren ziel openbaren. En toen mocht die blindgeborene zien dat Hij God was, zijn Zaligmaker was. En geliefde lezer, wil het nu wel zijn in ons aller leven, zal het toch bij ons allen een keer een onhoudbare nood moeten worden, anders wordt het straks voor eeuwig een onhoudbare nood. Want Zijn Geest, zal toch eenmaal, aan deze zijde van het graf, of aan de andere zijde, werkelijk alle ziel overtuigen van zonden, gerechtigheid en oordeel. Lees daartoe Joh. 16, en in Openbaringen staat er geschreven dat straks op die jongste dag der dagen werkelijk alle knie zich voor Hem zal buigen. Haast en spoedt u dan, om uws levens wil.